

1924-9

ВАРТОВА БАШТА

Вісник Присутности Христа

СКАЛА ВІКІВ
Іншої підвалини ні-
хто не може заложити
Викуп За Всіх

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Нагромадять порямок, та ще ніч "Іса. 24.

WATCH TOWER AND HERALD OF CHRIST'S PRESENCE
(Ukrainian Edition)

VOL. I. September 1st, 1924 No. 9.

Рок Божого 6052 Вересень 1, 1924

ЗМІСТ

Теперішня цивілізація перед загибеллю	135
Заповідь: „Не убий!“ подоптали!	135
Причина, чому „християнство“ зчезне	136
Слова Ісуса Христа сповинилися	137
Ліга Напій не устоїться	138
Чому мліюни з теперішніх людей не умруть	140
Видіння будучої слави царства Божого	141
Що говорить св. Письмо о почитанню образів	143
Чому маємо різні образи тої самої особи	143
Х монахів розум старший, чим Письмо	144
Дійсний образ поган	145
„Врний сторож“ науки Христової	146
Слова до розважування	147
Коли святкувати?	148
З конвенції	148
„Став же я неначе на варті і, стоючи мов бп на башті, роздумував, що скаже він мені, що від- повідь на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.	

OWBZLS

чить
знаємо,

ше руйну

середох народів у заколоті, як зарево море та філі [набурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та.
Говорили, а, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захищаються... Як побачите, що сє стається,
що Боже близько... Випростуйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося викуплення ваше. —
24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал служить головню на се, аби подавати пояснення до св. Письма і поучення з него. Заложений (1884. р.) в англійській мові, аби ширити науку Ісуса Христа, він не тільки допомагає дітям Божим при студійованню св. Письма, але також подає, коли Товариство має свої конвенції, повідомляє о приході представителів Товариства так званих „пильгримів“ і подає звіти з конвенцій.

Наші так звані „Верійські лекції“ подають і пояснюють в приступний спосіб „ВИКЛАДИ СВ. ПИСЬМА“, видані товариством і є дуже помічні всім тим, хто хоче досягнути почетний ступінь т. зв. „Вербі Деї Міністер“ (В. Д. М. — V. D. M.), що означає: Слуга Слова Божого.

Сей журнал боронить головню сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменню ВИКУП (відкуплене) дорогоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВІКУП (як відповідь шину) за всіх“ (1. лист Петра 1:19; 1. лист до Тимотея 2:6). Будуючи отже на тій певній фундаменті: золото, срібло і дорогі каміня-жемчуги слова Божого (1. до Коринтян 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), даліше цілю сего журналу є показати всім: яка є спільність тайн (віках) не була об'явлена синам людським так, як тепер є вона об'явлена. — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких собі натворили люде; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під волю Божу в Христі, як учить сего св. Письмо. Дялятого може сміло говорити і розбирати кожне слово, яке голосив Ісус, — відповідно до сего, як нам Бог уділить своєї мудрости порозуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми є як ті слуги, котрі виконуємо Його службу; дялятого рішене наше, що має бути поміщене в сім журналі а що ні залежить від сего, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти Його людей в ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожне написане тут слово при помочи неомильного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голову і стих з Пророків і Апостолів.

СВ. ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога“, се особливше „діло рук Його“: що будова її відбувалася через цілий Євангельський вік, — се є від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем свого храму. Через сей то храм, скоро буде він докінчений. Бог зішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Него. — 1. до Коринтян 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 22; 1. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Що хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сего буде Він неначе обтисувати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих камінів“ з „вибраних і дорогих“, тоді великий Майстер-Учитель згромадить їх разом при першій воскресенні. Тоді ся Церква буде наповнена Його славою і станеться місцем стріч між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Що підставою надії так для Церкви, як і для світа є се, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерті за „всіх“, стався „викупом за всіх“ і, що Він буде „правдивим світлом, що просвічає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ“ у „властисім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; до Тимотея 2:5, 6.

Що надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде „бачити Його таким, яким Він є.“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. — 1 Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Рим. 8:17; 2 Петра 1:4.

Що в теперішній часі Церква, святі мають себе видосконалити, усовершити до служби в будучности; мають розвинути в собі всяку ласку; бути свідками Божими перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. — до Ефесян 4:12; Маттея 24:14; Одкрите 1:6; 20:6.

Що надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люде через Царство Христа, що буде тривати тисяч літ. Всі, що хотять бути послішні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння св. Апостолів 3:19-23; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.
Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Сей журнал виходить в кількох мовах)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кожний артикул уміщений в англійським журналі читає і одобряє найменше трьох його членів.

Передплату в Сполучених Державах можна посилати Моні ордами або через Експрес компанію або банковими дребтами. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

ПЕРЕДПЛАТА на рік виносить: в Сполучених Державах \$1.00, для Канади і прочих країв \$1.50.

Грошеві моні ордери треба адресувати так:
The Watch Tower 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ: В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального потвердження, що отримано належитість ані не повідомляємо, що передплата скінчилася, тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

ДО ВІДОМА КАНАДИЙСЬКИМ БРАТЯМ

Просимо Братів з Канади уважатися тепер у всіх справах, чи то книжок, чи журналу, впрост на адрес канад. відділу:

Watch Tower Bible & Tract Society, 40 Irwin Avenue,
Toronto, Ontario.

ДОРОГА БРАТА Е. ЗАРИСЬКОГО

Бр. Е. Зариський дасть публичні і духові виклади в сих місцях:

Chair, Sask.	Sept. 12-14	Pelly, Sask. ...	Sept. 30, Oct. 2
Canora, Sask.	" 16-21	Arran, Sask.	Oct. 3
Duchuan, Sask.	" 22	Swan River, Man.	" 5
Sturgis, Sask.	" 23, 24	Bowsman River, Man.	" 6
Annette, Sask.	" 25, 26	Garland, Man.	" 7, 8
Stenen, Sask.	" 28, 29	Ethelbert, Man.	Oct. 9, 10, 12

? ? ?

Книжочка „День Пімсти“ вже готова. Добра вона так для братів, як і для світських людей. Розбирає пророцтва Господа нашого Ісуса Христа про „падаючі зорі і затьміне сонця і місяця.“ Пояснює, що думав Ісус Христос, кажучи: „двох буде в полі, одного возметься, другого зоставиться.“ „двох буде лежати на однім ліжку, одного возметься, другого зоставиться.“ „двох буде молоти на жорнах“ і т. д. На підставі слів пророків і апостолів показує в який спосіб Бог заложить своє царство. Як будуть воскресати наші дорогі особи. Кожний повинен переречити її, і дати хотяй одну тільки своєму знакомому. Се є слова самого Христа; вони певно промовлять до серця людей! Братя повинні тепер як найбільше розпродувати книжочки „Світ в Заколоті“, „Гарфу Божу“, „Божий Плян Віків“ і „День Пімсти“.

Ціна книжок слідує: Божий Плян Віків — 75 цт., Гарфа Божя — 65 цт., Світ в Заколоті — 10 цт., День Пімсти — 25 цт. Біблія в великім форматі 1.50, в малім форматі в скріяній опра-ві 2.75 і 3.90.

В старім краю можна набути наші книжки в: Книгар-ногов Тов-а ім. Шевченка, Ринок ч. 10, Львів, Галич

Просить Братів з Сполучених Держав і з проч у всіх справах, чи то книжок чи журналу адр

WARTOWA BASHTA

18 Concord St.

ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА І ВАРТОВА БАШТА

Рік I

Вересень-September 1, 1924

Ч. 9

ТЕПЕРІШНА ЦИВІЛІЗАЦІЯ ПЕРЕД ЗАГИБЕЛЕЮ

Та — мільйони з любов'ю тепер живучих ніколи не помруть!

ПІД СЛОВОМ цивілізація розуміємо властиве виховане, просвіту, поступ до добра і справедливості. Але на нинішній цивілізації лишилося хіба саме ім'я. На зверх має ім'я „цивілізації“, а в середині варварство, дикість найгіршого роду. Правдива цивілізація може ґрунтуватися тільки на правді, справедливості і праведності, де любов є найважливішим чинником.

За минулих два тисячі літ розвинулося се, що нині називаємо цивілізацією. За останніх 50 літ зробила вона надзвичайний поступ, з чого деякі народи були дуже горді.

Торговля в світі получила з собою народи в тісні союзи; збільшила виховане і науку і зробила свого роду культуру. Вона з своєї сторони виконала частину нинішньої цивілізації.

Жадні влади і впливу люди запровадили форми правління, де кілька одиниць управляє масами людей, і до плідності накладає закони, які собі ухвалили. Вони також виконали частину теперішньої цивілізації.

Релігія Ісуса Христа була заложена на чистих підвалинах. Внесена високо, висше брудних річей сеї землі, вона була немаче ясним світлом на верху гори, що освічувало стежку кожному, хто глядав правди і провадив до його до вічного життя і щастя. Ся правдива релігія Христова мала спасенний вплив на людей і на час виконала і свою частку в цивілізації.

ТОРГОВЛЯ ОБЕРНУЛАСЯ В ЖАНДУ ЗИСКУ

Жажа зиску і влади перемінила законну торгівлю в лику захлапності. Торговля сталася средством, як висвати людську кривавицю і силу, якої потреба при виробі сук річчій.

Аби дійти до влади і впливу політики обдирали народ з його прав, не виконуючи совісно обов'язків свого уряду, але над'уживали його для своєї користі.

Жажа жити в вигодах і достатках, жажа подобатися скорше людям, чим Богу, була причиною, що священники підпали під згубний вплив сатани і стали невірні Богу і покинули Господа Ісуса Христа і його науку, і стали тим самим частиною теперішньої цивілізації.

Бажуть, що війна є останком варварства, дикунства. Так! се правда. Говорили не раз, що торгівля так злучить всі народи, що війни більше не буде. Та всі добре знаємо, що останню війну, одну з найбільших і найбільше руйнуючих викликала як раз торгівля, комерс.

Говорили, що виховане і наука не допустять до війни:

а однак як раз виховане і наука учинили сю війну більше ливовольською і більш звірською, чим дикуні могли собі подумати. Всі держави „християнські“ заохочують своїх учених людей, аби винаходили найбільше убитийні воєнні знаряди: канони скорострільні, аероплани, гази і т. д. Тепер саме кілька т. зв. цивілізованих держав намагається набути від випадічника „смертні лучі“, котрими, як кажуть, за одну ніч буде можна змести з лиця землі такі великі міста, як Лондон або Париж. Се є витвір найновішої цивілізації.

ЗАПОВІДЬ: „НЕ УБИЙ!“ ПОДОПАЛИ!

Всі християнські віроісповідання називають Ісуса Христа Князем мира. І по правді! Він бо так навчав: „Я вам кажу: Любіть ворогів ваших і молись за тих, що переслідують вас.“ Він навчав своїх учеників і послідователів, аби не воювали, аби ухилялися від війни. А теперішні всі священники, котрі кажуть, що навчають його науку, назвали війну святою річчю. Вони тішилися, як могли фотографуватися враз з найбільше кровожадними офіцерами! Найбільших воєнників, що убили найбільше людей, вони славлять і величали найбільшими героями всіх часів. Коли вибухла всесвітня війна вони впрост наганяли людей до братоубійства, кажучи, що присяга зложена цареві або цісарю є важливіша, чим присяга Богу або слово і наука Ісуса Христа. З церков поробили вони вербункові стації, що більше, вони навіть брали гроші — так було в Англії, в Канаді і в прочих краях Європи — за се, що намовляли молодих хлопців йти на війну, і проповідували, що хто згинє на війні, сей піде впрост до неба. Сі гроші, які вони побирали, були забатрені людською кров'ю.

Священники прийняли до своїх церков найбільших виискувачів (жоршмарів-салоністів і несовісних бізнесістів) і невірних в Бога політиків і дали їм там найвишнійші місця. Вони знали, що сатана є „богом сего світа-віка“, а однак самі добровільно сталися його слугами. Вони не заперечували проти війни і тим самим з їх вини маленькі діти і сироти були виставлені на арматні кулі. А скільки калік, а скільки вдовиць, скільки сліз попало через їх вину по ликах стареньких родичів, сего не злічити! Вони обходилися несправедливо з тими, що попали в яке нещастє або були в якій потребі. Вони злобно переслідували і ще тепер переслідують всіх, що є тихого і покірного серця, що хочать йти за своїм Князем мира, за те тільки, що важуться

сказати правду людям. Вони були причиною, що таких арештовано, кидано до в'язниць, а навіть убивано смертю.

Нині люди втратили довіру до політичних провідників, бо переконалися, що вони шукають тільки наживи. Вони втратили віру в своїх священників, бо переконують ся, що дуже велике їх число зовсім не вірить в Бога, а церкву вважають для себе за місце, де можуть заробити на хліб, подібно як коваль іде до кузні, кравець до робітні, робітник до фабрики або майнів. Люди бачать се, а часто самі священники признаються отверто до сего!

Міліони робітників є нині без роботи, не маючи ні своєї хатини ні средств вижити себе або свою родину. Стративши довіру до своїх провідників і не маючи надії на поліпшене судьби, ані віри в Бога ні в світ, численні міліони їх переходять в ряди найскрайніших радикалів. На вид того всего серця високо поставлених осіб переняло пригноблене і безрадість. Деякі найбільші мислителі теперішнього часу висказують отверто свою думку:

„Перед війною люди нераз говорили, що наша культура є християнська. Та війна показала нам всім, що теперішнє „християнство“ є чисте поганство.“ — Др. Вернард Белл, славний винахідчик телефону.

„Аероплани, трійливі гази і взаємна ненависть готують певну загибель теперішній цивілізації. Америка пригтовляється до війни на таку величезну скалю, що немає чогось подібного в історії світа. Наша цивілізація згине, если не будемо старатися о загальний мир.“ — Фр. Й. Ліббей.

„Ми улинилися на роздоріжжю і ніхто не знає, куди йти.“ — Г. Ю. Велле.

„Перед нами темна будучність. Наша цивілізація дійшла до початку ночі.“ — Др. Г. Л. Брейлсфорд.

„Ніхто з людей, хиба паний оптимізм, може заперечити, що світ є дуже хорий і його слабість може скінчитися смертю.“ — Сер Филип Гіббс.

„Сполучені Держави Америки пригтовляються до війни, яка пожре всі наші податки.“ — Американський секретар війни Вікс.

„Ви Американці *помогли* Європі (аліантам) 1917. р. Але робота є тільки до половини скінчена, і если не скінчиться її зовсім, тоді наша цивілізація в протягу одної генерації закінчиться такою катастрофою, якої світ ще не зазнав. Нині тільки насильство управляє світом. Если ви не зарадите сьому, наша цивілізація зникне з лица землі.“ — Льюїс Джордж.

2/ ПРИЧИНА, ЧОМУ „ХРИСТИЯНСТВО“ МУСИТЬ УПАСТИ

1/ „Сі великі мужі бачать, що над цілим світом збираються бурі огню і крові, котрі зметуть з лица землі теперішні порядки і інституції; але вони не знають, яка сему причина, і який ратунок проти сього. Звітси походить їх заклопотане і безрадість. Бог Єгова знав кінець від самого початку. Він предвидів сей страшний день-час і предсказав його через свого пророка. Він змалював наперед, який страх огорне всіх царів і управителів держав. Своім словом авторитету Він так до них

промовляє: „Пристаупіть, народи, слухайте і вважайте, люди! Нехай чує земля і все, що на ній. Бо загорів гнів Божий на всі народи, ... бо се день Божої пімсти (кари).“ — Ісаїя 34:1,2,8.

Для чого-ж Бог виливає своє негодоване і пімсту-кару супроти народів? Відповідь на се, бо царство сатани осягнуло вершок своєї злоби і мусить упасти, бо надходить побідитель, Князь мира, Ісус Христос.

Одинокий нарід-держав, яку заложив був Бог і яка була під його контролею, був нарід Ізраїльський. Бог поставив сей нарід за образ, як примір на будучність. Сему народови дав Бог збір (кодекс) совершенних законів, і обіцяв їм, що будуть жити, если будуть заховувати сі закони. Він остерегівав їх і грозив карами в разі, если не послухають. Та вони погордили Ним і не послухали. Тому Бог укарав їх так, як приобіцяв. — Іляди 3. книгу Мойсея 26:14-45.

Люцифер за свій непослух стався сатаною і дияволом. Бог не перешкаджав, і диявол заволодів і підчинив під себе всі народи, які були кругом Ізраїля. Він також розтягнув свій погубний вплив на Ізраїля і по певнім часі поконав їх, і Ізраїльська держава упала 606. р. перед рожеством Христа. Тоді то Бог заявив, що Він не буде переривати пановання Поган, котрі були під контролею сатани, „аж доки не прийде Той, що до сего має право“, і сему то Праведнику Бог передасть владу і право панувати. Час Поган мав продовжатися 2500 літ, починаючи з 606. р. а кінчатися 1914. р. по Христі. В сім році обняв владу сей, котрий має право панувати. В тім то як раз році ся так звана цивілізація осягнула вершок своєї слави, і тоді також почався її розпад.

Перед тим часом багато чесних людей старалося запровадити справедливі правительства; але, що були не-совершенні, їх силу і вплив нівечили в великій мірі сили лихого; і вкінці сатані удалося підчинити під свою псевдому владу всі народи. Сатана оволодів зовсім всіма чинниками, що рядять землею, і стався дійсним „богом сего світа;“ стався богом теперішньої так званої цивілізації.

ОБІЦЯНЕ ЦАРСТВО

Сотки літ перед тим через своїх пророків Бог обіцяв, що прийде царство справедливости, котре очистить землю з Гнобителя і з його несправедливих порядків. Бог обіцяв, що прийде насінне або управитель-цар, через котрого сплинуть на всіх людей обіцяні благословення. Говорячи о тім царю, Він так сказав через свого пророка: „Влада (царська) на раменах його, а дадуть їм йому: Дивний, Порадник, Бог кріпкий, Отець будучого віку, Князь мира. Царству його і миру його не буде кінця.“ (Іса. 9:6,7) О приході сего царства писали всі пророки, а пророк Давид оспівував його в своїх десалямах. Всі богобоязливі і праведні люди з тугою очікували коли прийде се царство.

Коли Ісус з Назарету був на землі, Він учив своїх учеників і проповідував о царстві, про котре писали пророки. Головною темою всіх його наук було царство. Ученики, будучи з роду Жиди, знали, чого учили проро-

ки, і чуючи безнастанно науки Учителя о тім царстві, запитували Його тими словами: „Скажи нам, коли се буде? і який буде знак Твого приходу (присутності — по грецьки) і кінця віку?“ — Євангелія Матея 24:3 *

Ученики знали, що сатана є князем або невидимим царем світа, бо так сказав їм Ісус. Вони знали, що між насінням обітниць, Мессією, і сатаною і його насінням є ворожнеча. Вони знали, що Бог приобіцяв, що насіння обітниць, Мессія, в своїм призначенім часі зітре голову сатани. Вони знали, що пророки передсказували, що прийде день Божої пімсти або кари на царство сатани, і що сю пімсту виконає на сю ціль вибраний Цар, що буде царем мира. З того виходить, що, коли прийде кінець визначеного Богом віку, тоді має початися закладуване царства справедливости. А если правлячі власти, що тоді будуть при кермі, не схотять добровільно підчинитися під великого Князя і Царя справедливости, тоді на їх злі порядки виллється гнів Божий.

Тому є дуже важною річю на самий перед докладно означити час кінця віка, присутність нашого Господа Ісуса і час, коли Він має взяти в свої руки владу панувати на се, аби ми могли добре порозуміти сей час, коли Бог має вилляти своє негодоване і гнів проти царя тьми і його організації.

Гнів Божий не є вимірений проти звичайних людей, але проти правлячих клас. Бог через апостола говорить виразно, що все сотворіне, всі люди взагалі стогнуть і мучаться, очікуючи коли Бог окаже їм свою ласку через своє царство. (до Рим. 8:22,23) Зрозуміймо отже, що гнів Божий звернений проти ледачого життя тих, що є на високих становищах, і що той гнів розгориться, як старий вік або старий світ законно скінчиться.

На поставлене питанє: „Який буде знак Твого приходу (присутності) і кінця віку?“ Ісус відповів: „Встане нарід на нарід і царство на царство, і буде голод і помір і землетрясення місцями.“ (Мат. 24:7) Без сумніву се пророцтво вчисляє тільки царства і народи, котрі називають себе „християнськими“ царствами, „християнськими“ народами, котрі витворили теперішню цивілізацію, котрою так дуже величалися. І відповідно до передсказаних пророцтв як раз на час з 1. днем серпня (августа) 1914. р. розпочалася велика всесвітня війна, в котру вмішалися усі „християнські“ народи або царства.

Ісус далі сказав, що по тій війні прийде голод, помір і трясення землі місцями або революції символічно. Те все сповнилося від 1914. р. Мільйони людей згнуло в Росії з голоду, як і по других частих світа.

В нашій Біблії (українською мовою) переведено: кінця світу. Ся помилка се вплив науки католицької церкви, котра перенесла грецьке слово вік через світ, і опісля через довгі віки учила людей про кінець світа, кінець землі. Ся наука так вбілася людям в голову, що опісля, коли прийшлося перевести Біблію на нашу живу мову, перекладачки пішли за мильним перекладом католицької церкви. Так само мильно є переведені слова „ад“ і „дегенна“, котрі перевели словом „пекло“. На запит, чому послуговуємося сим перекладом, відповідаємо, що другого перекладу обнимаючого Старий і Новий Завіт не маємо; а видати новий вимагає великих грошей, чого в нас нема. Тому з конечности уживаємо такий, який є, подаючи уваги, де неточно переведено.

Опісля прийшов страшенний помір по причині іспанської інфлюенци; зараза, якої на землі не було, котра в однім році забрала більше жертв, чим війна за чотири. Почавши від 1914. р. було більше землетрясеня, чим в цілій знаній історії світа. Також революції, що почалися 1918. р., ішли від одного краю до другого.

СЛОВА ІСУСОВІ СПОВНИЛИСЯ

Пророчі слова Ісуса, котрі, як Він сказав, будуть знаком кінця віка, сповнилися до йоти. Пророкувати, значить, передсказати наперед, що в певній будучности станеться; а коли ті передсказані річі сповняться так, як було наперед передсказано, називаємо се подією. Понад всякий сумнів події потверджають, що старий вік (або старий світ) скінчився 1914. р. Ісус сказав, що сі події: війна, голод, помір, землетрясення, будуть *початком* горя, котре розгориться з кінцем віка. З сего заключаємо, що по тім прийде еще більше горе. Ісус сказав також, що в той час будуть переслідувати правдивих його послідователів. В часі всесвітньої війни почалося таке переслідуване правдивих Християн в Німеччині, далі в Англії, в Канаді і в Сполучених Державах. За се, що не хотіли брати до рук гвєра і йти убивати своїх ближних, правительства тих країв карали тих вірних послідователів Христа найріжноріднішими карами. Одних впрост ростилювали, других замикали до воєних льохів, де днями і ночами мусіли спочивати на цементовій підлозі, набираючись ревматизму на ціле своє життя або передчасно боротали своє життя; других мучили безнастанними арештами і карами грошевицими, а все за те, що ішли вірно за наукою Ісуса Христа: *люби ближнього! люби ворога!* І диво! До сего переслідування сих правдивих Християн причинилися найбільше самі священники протестантські, католицькі і православні. Вони і їх приятелі різні політики і визискувачі домагалися і вимогли у правительств укарання тих невинних людей.

Ісус сказав також, що в тім самім часі буде велике відпаденє від віри. Хто знає священників, сей мусить признати, що за минувших послідних десятих літ повстало між священниками найбільше невірних в Бога, котрі клять собі із всего, що проповідують, і дбають тільки про гроші. Одні з них зачисляють себе до модерністів і заперечують Слово Божому. Заперечують сотворене і упадок чоловіка і відкупленє його через Ісуса Христа, а на місце того учать о еволюції, що чоловік повстав з низшого сотворіння. Другі знова кажуть, що вірять в св. Письмо, але в дійсности виріцаються науки Ісуса Христа, як також заперечують його царство, котре має принести благословенє для людей.

Ісус далі сказав, що поворот Жидів до Палестини буде наглядним знаком, що Він буде присутний, і що вік вже скінчився. На підставі ухвали держав, альянтів, 1918. р. Жиди взяли під свою владу Палестину, і стали від тепер власти підвалини під жидівську державу, що має скластися з Жидів і бути для Жидів.

Ісус сказав, що як дальший доказ його присутності (приходу) і кінця віку „на землі буде переполох народів у заколоті (пригнобленє народів в безрадности), як

зареве море [неспокійні маси людські] і філі. Люди умертвляють від страху та очікування того, що прийде на вселенну; бо небесні сили [правлячі сфери] захитаються.“ (Лука 21:25,26) І се вказує, що кінець віка вже скінчився.

1918-ий рік доказав так сильно, що пророцтво Ісуса Христа щодо кінця віка сповнилося, що о тім нема найменшого сумніву. Кождий Християнин повинен був знати о тім, а передовсім священики, котрі називають себе учителями Християн. Коли на сі факти оден редактор звернув увагу священиків, що все вказує на кінець віка, і що царство Боже наближилось, як се передсказував Ісус Христос, вони, замість прийняти се до відома і застановитися над тими доказами, впрост висміяли його. Бог передсказав наперед, що се буде дальшим доказом на potwierдження кінця віку. Говорячи через свого Апостола Бог сказав: „В останні дні прийдуть ругателі священики, що будуть насміхатися), котрі ідуть за своїми похотями і скажуть: де є обітниця (доказ) присутності Його? Бо відколи отці заснули, все так само пробуває від початку сотворення.“ (2. Петра 3:3,4) Апостол додає дальше, що задля сего вони з власної причини не знають о кінці віка. Інакше сказавши, вони не хотять того знати, що вік скінчився, бо се стояло би на перешкоді їх самолюбним забаганкам. Вже навіть політичні і державні мужі видять, що старий вік або старий світ з давними порядками проминув раз на все. Вони так виразно се заявляють. На конференції в Парижі проголосили публічно: „Старий світ проминув, ми мусимо будувати новий.“

ЛИГА НАЦІЙ НЕ УСТОІТЬСЯ

Те все давало нагоду духовенству не тільки знати, але звернути увагу всіх людей на науку Слова Божого; показати їм, що надійшов час на царство Князя мира; що царство Боже, за котрим молилися, вже наближилось, що царство Боже є єдиним лікарством на многочисленні всякі зла. Та священики занедбали се учинити; але противно! Коли визискувачі і політики створили собі Лігу націй, котра, як всім знано, що має на цілі держати людей дальше в неволі, тоді всі священики без винятку закричали одним хором: Се політичний вислів Божого царства на землі, і намовляли людей, аби прийняли Лігу Націй. По словам пророка священики допустилися богохульства, бо, називаючи себе учителями Слова Божого, рівночасно кажуть, що інституція людська, до котрої намовив і уформовав сам сатана, представляє царство Боже. Вони повинні були знати, що Бог сказав виразно через свого пророка, що така спілка, як Ліга Націй, ніколи не устоїться.

Сю ясну пересторогу дав Бог через свого пророка в таких словах: „Складайте свої задуми, народи, та вони в ніщо обернуться, виповідайте їх словом, та воно не збудеться.“ — Ісаїя 8:10.

На священиках тяжіла більша одвічальність за се, бо були ближше Бога. Вони з'обов'язалися учити Його Слова і поясняти людям, куді мають йти. Нема ні єдиного місця в св. Письмі, котре уповажняло би священи-

ків брати участь в політиці або захвалювати війну. Противно! Бог напминав їх, аби відлучилися від світа. (2. до Кор. 6:15-18) Всі добре знаємо, що священики так не поступали, але мішалися в політику і похвалявали і заохочували до війни, і навіть самі убивали людей на війні, на вічний сором собі, маючи в одній руці хрест, знамя найбільшої любови, а в другій револьвер! Бсли би священики були учили тільки чистої науки Ісуса Христа, як красно нині було би жити людям на землі!

не вертає блати світові! не дає в
ВІГЛЯД НА БУДУЧНІСТЬ НЕВІДРАДНИЙ

Вже шість літ минуло від часу війни. Кождий думаючий чоловік мусить сказати, що теперішні обставини є гірші, чим були перед війною або по. Демокрація по правді щезла з лиця землі. Многими державами Європи правлять нині диктатори. Вартість грошей дуже упала. Мільйони людей без роботи, а всі обтяжені високими податками не тільки, аби сплатити видатки ввесьвітної війни, але аби покрити величезні видатки на покриті приготувань до нової війни. Наука і всяка можлива людська сила станули на услуги до дальших приготувань до нової війни. Добре сказав Ллойд Джордж: „Нині тільки насильство управляє світом.“

В Америці панує велике незадоволенє. Бувші жовнірі котрих присилували до війни великі гандлярі і політики, а до чого найбільше заохочували їх невірнучі у Бога священики, нині є всіма забуті, всі з них сміються. Вони зносили всякі невгоди і натерпілися чимало, підчас коли великі гандлярі і політики розкрадали народне добро і напихали свої кишені. Словом, жовнірі є невдоволені.

Фармери, рільники, котрі продукують поживу для краю, є в руках безсовісних гандлярів і політиків. Вони втратили віру в св. Письмо і довіре до своїх священиків. Фармери є дуже огірчені.

В Америці, країні релігійної свободи, заноситься на велику релігійну борбу. В часі сегорічних виборів на президента ся борба розгориться на добре, через що вже злі обставини ще погіршаться. Між високими державними урядниками процвітає крадіж державного добра. Вірно описав оден визначний конгресмен: „крадуть, аж п'яні з того.“ Чи в уряді, чи в гандлю, чи в політиці, чи в церквах запанувало страшне самолюбство. Відповідно до сего ухвалюють закони, і в потребі впроваджують їх в жите. Самолюбство закорінилося всюди, і наближається час, коли буде жати кров і огонь.

Цілий світ дрожить неначе величезний вулкан. Якась невидима, темна сила пхає людей до розпуки. Так се правда. Бог давно се передсказав: „І я бачив з уст змія і з уст звіра і з уст ложного пророка три нечисті духи, неначе жаби. Бо се духи диявольські, що роблять ознаки, що виходять на царів цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя. Ось, іду як злодій: блаженний, хто чуває і хоронить свою одежу, що-б не ходити йому голим і що-б не бачили його сорому. І зібрав їх в одне місце, що зовється по єврейськи Армагедон.“ — Одриття 16:13-16.

Книга Одриття написана символічною мовою. „Духи“

означають тут науки, се значить, „диявольські науки або доктрини. І ці доктрини або науки виходять з уст „змій“, „звірів“ і „фалшивого пророка“. Змій се ім'я диявола, котрий чигає, аби згладити людий Божих. Під іменем „звір“ св. Письмо всегда розуміє світські царства. „Фалшивий пророк“ означає теперішні церкви, церковних учителів і священників, котрі називають себе пророками Божими, учителями Божого Слова, але в дійсності є вони пророками і учителями божка Баала, бо учать фалшивих наук, аби ошукувати людий і мати з них зиск. Отоця „трійця“ кричить одним хором що теперішній устрій є за Божою силою; що війна є потрібна і річ свята; що люди з патриотизму повинні підпирати війну; а хто не послухає сих наук, той піде на вічні муки де пекла, де горить смола і сірка. Сі фалшиві доктрини, сі фалшиві науки женуть людий до страшного нещастя, до великої битви Армагедону.

МОЖНА БУЛО ЗАПОБІЧИ СЕМУ НЕЩАСТЮ

Священники кажуть, що вони заступають Бога на землі, що є заступниками самого Ісуса Христа, Сина Божого, і тому св. Письмо називає їх „богами або сильними світа сього“, що мають судити, наставляти людий на добру дорогу. Мусимо зрозуміти, що коли світ-вік скінчиться, що тепер вже є доконаним фактом, тоді наступить час Божого суду над царствами і над богами або сильними світа сього, котрі рядять людми. О тім часі пророк говорить: „Бог стоїть серед громади богів: Він судить між богами (церковними головами)“. І каже до них: „Доки будете судити не по правді, і будете дивитися на лице беззаконних? [Вони так і роблять. Царям і королям і богатам було вільно все чинити; на їх злочини дивилися через пальці.] Признайте правду бідному і сиротині; оправдайте нужденного і вбогого. [Та вони сего не чинили, бо інакше зразили би собі богатих!] Спасайте його з руки беззаконних.“ [Як же їм було ставати проти царів і королів, коли з їх рук живуть і панують над людми.] — Псал. 82:1-4.

Великі події, що сталися, почавши від 1914. р., і potwierдили пророчі слова Ісуса, вистарчали, аби збудити зі сну всіх священників по цілм світі, що царство Боже наблизилося. Але вони не послушали сих слів та погордили ними. Тому Бог так про них говорить: „Не знають нічого, не розуміють нічого; у тьмі блукають вони, (хотай) всі основи землі хитаються.“ Як раз такий є стан всего світа нині, як пророки предсказали, і як про се говорять найвизначніші мужі світа, а священники як би того не бачили!

Св. Письмо говорить ясно, що, если би священники мали віру в Бога і сказали людям правду, що означають ці події, Бог пощадив би т. зв. „християнські“ народи і відвернув би від них грозяче небезпеченство. Задля сеї причини священники є одвічальні перед Богом за се велике нещасте, яке надходить. — Єремія 18:8,9; 23:21,22.

Замість послуhati слів Божих і сказати людям правду священники проповідують дальше війну і загривають молодіж до неї. Тому Бог через свого пророка так каже:

„На полах одежі твоєї видко кров безвинних бідолах.“ (Єрем. 2:34) Царі і королі, виповідаючи війну, радили ся наперед єпископів, і отримавши від них запевненє, що будуть підпирати війну через своїх священників, тоді аж виповіли. Вони є тепер одвічальні за всі кривди, які терпить бідний нарід. Бо вони називали себе пастирями їх, але не пасли його, тільки себе; і тепер той нарід лишений хоче почути правдивої науки Слова Божого, та пастирі не дозволяють. Самі не дають, і тим, що приносять правду Слова Божого, забороняють.

„Так говорять Господь Бог: Горе вам пастирям Ізраїльським (духово — християнським), що пасуть самих себе! Чи-ж не вівці бо пастирям пасти? Ви їли молоку і з'одягались у вовну та заколювали вівці годовані, стада же не пасли. Слабих у стаді ви не покріплювали і недужих не вигоювали; поранену вівцю не перевязували і розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правила (обходилися з) ними жорстоко і насильно. І розсипались мої вівці без пастуха і ставались вони жиром усьому польовому звірю, та й розбігались.“ „Так говорить Господь Бог: Ось, я встану на пастирів і буду вимагати з їх рук мої вівці, і не дам їм уже пасти овець, тай не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; я повириваю в них із рота вівці мої, що-б не були вже їм їдою.“ Тому так до них Бог каже: „Плачте пастирі, ридайте і посиняйте голови ваші порохом, ви значніші (єпископи) в отарі; прийшла бо ваша година, що-б вас поколено і порозпуджувано, і попадаєте, як дорога посудина. І не буде втечища пастирям ані притулку передним в отарі-стаді.“ — Єзекііл 34:1-5, Єремія 25:34,35.

Такими словами Бог висказує своє справедливе негодование проти сего віроломного стану, котрий парадував перед людми і називав себе слугами Божими, а котрий угнітав бідних і знаходячихся в потребі. Ісус Христос вказував на час сего великого гніву Божого на начальників державних і на пастирів стада, який запалає проти них за се, що погордили сповненими пророчтвами: „Буде бо тоді мука велика, якої не було від початку світа аж досі, і не буде більше. І коли-б тих днів не вкорочено, то не спаслося би жадне тіло. [Не остав би при житті ні оден чоловік.] Але задля вибраних вкоротяться дні ті.“ (Мат. 24:21,22) Сі слова взяв Ісус з пророка Даниїла: „І встане в той час Михаїл, князь великий, що встоє за синами народу твого; і настане час лютий, якого не бувало від того часу, як повстали люди, до сього часу: але спасуться в той час зпоміж твого народу всі, що будуть знайденими записаними в книзі.“ (Дан. 12:1) Сі слова і другі пророчтва вказують рішучо, що горе-нещасте неначе ті муки породілі, що слідує з малими перервами, повалить нашу цивілізацію, бо надходить Князь мира, що має благословити увесь світ.

Другий пророк Божий описує яскравими словами, як великі гандлярі-купці кривдять людий, а науки і винаходів уживають, аби ще більше висати з людий їх соки, аж розгориться над їх головами буря. „Буря морська кидає ними під небо, провалює їх в безодню (раз вигра-

ють, та опісля падуть стрімголов), в біді душа їх мліє. Мотаються, хитаються, як чоловік п'яний, поникла вся мудрість їх. Тоді вони до Бога у своїй тісноті взивають, і Він виводить їх з біди їх. Він перемінює бурю на тишину, і філі втихомирилися. І вони радіють, що стає тихо і до бажаної пристані Він їх приводить." — Псалом 107:26-30.

Ми не пишемо сего, яко би ми носили пімсту в своїм серці до священиків. Ні! Але кажемо їм правду з любови до них. Чей може вони хоч тепер схотять пробудитися і спізнати вагу хвилі, і ужити всіх своїх сил і дати людям спізнати, що теперішнє царство сатани кінчиться; що Господь Ісус є тут, що царство Боже наближилось! Если схотять се учинити, допоможуть самим собі і учинять добре діло для людей і спокутують свої злі учинки, і хоч що причиняться до слави Божої.

чому — чому мільйони з людей ніколи не помруть? 21

Нехай люди не упадають на душі. Темна ніч, що зближається, незадовго промине. І зійде Сонце справедливості і своїми цілющими лучами освітить розум людей і огріє їх серця, і хто схоче, сей отримає благословення, яке Бог їм посилає. Сподіватися сього, маємо до сього мудру причину. Ось вона:

Бог сотворив землю, аби на ній люди жили. Він не сотворив її надармо; земля має стояти на віки. (Екклес. 1:4; Іса. 45:12,18) Його наміром є, аби земля була залюднена щасливими і послухними людьми. Він сотворив першого чоловіка совершенним, але за свій непослух Адам зівстав осуджений на смерть, стратив свою совершенність. Через наслідство всі його діти уродилися несовершенні, і тому є грішниками в очах Божих. (Псал. 51:5; до Рим. 5:12) Від того часу Бог більше не сотворяв людей, але дав чоловікови силу розроджуватися; і в сей спосіб прийшли на світ тисячі мільйонів людей, котрі на хвилину жили а опісля умирали.

Споглядаючи до часу, коли всім тим людям буде дана нагода жити знова, Бог дав таку обітницю Авраамові: „В твоїм насінню благословляться всі роди землі.“ (1. Мой. 12:3; 22:18-22; до Галат 3:8,16,27,29) Бог не міг відкликати свого засуду проти людей, але міг пострапитися о средство, як би задосить учинити сему вирокови. Тому Він міг справедливо обіцяти се, як се Він сказав в тих словах: „Та Я вибавлю людей із сили „ада“-гробу, Я відкуплю їх від смерті. О смерте, де жало твоє? а ти „ада“-гробе, де твоя перемога? Жало задля сього у мене не буде.“ — Осія 13:14.

В своїм часі Бог післав свого возлюбленого Сина на землю. Ісус прийшов на се, аби люди жите мали і надто мали. (Йоан 10:10) Він прийшов дати себе на викуп за людей, тає як Бог обіцяв. (Мат. 20:28) Він умер на хресті і своєю смертю заслужив велику ціну викупу за людей. З його смерті мусить отже бути користь для всіх людей, се значить, що кожний чоловік, який жив і умер, мусить отримати нагоду пізнати правду о тім Його ділі, спізнати свого Спасителя і прийняти Його, або не прийняти. (1. до Тим. 2:3-6; до Жид. 2:9) Насінням обітниці, через котре має сплинути благословення на світ, є Христос. (до Гал. 3:16,27-29) Христос, Помазаний

складається з Ісуса, яко Голови, і з його членів тіла, названих Церквою, се значить, з тих правдивих послідователів, що йдуть його слідами і остають вірні Богу аж до смерті. Вони wraz з Ісусом становлять нову невидиму пануючу власть або нове небо.

Ісуса воскресив із смерті Бог Єгова. (Діяння Апост. 2:24,32; 3:15; 4:10; 5:30; 10:40; 13:30,37; 1. послання Петра 1:21 і т. д.) Коли Ісус мав опускати землю, Він обіцяв своїм ученикам, що знова поверне і возьме їх до себе, аби були там, де є Він. (Йоан 14:1-4) Той час наближився як раз тепер. Господь Ісус закладає своє царство на се, аби живим дати нагоду до життя. І опісля збудить мертвих з гробів, аби і вони отримали нагоду до життя. Ісус приходить „судити живих і мертвих.“ Се значить, випробувати їх і дати послухним життя. Зовсім ясно, що се пророцтво мусить колись сповнитися. Богато знаків потверджує, що старий вік або старий світ скінчився. Господь Ісус є присутний. Тому то приходять тепер до найбільшої кризи всіх віків.

Всі держави муштрують своїх жовнів до найбільшої битви, котру предсказали пророки; бо Божою ціллю є повалити царства сатани через свого возлюбленого Сина Ісуса Христа. Та Ісус обіцяв, що час сего великого горя буде скорочений, і тому мільйони з живої тепер генерації остануть при житті. Коли буря промине і на землі запанує мир, тоді всі урадуються, бо придуть до своєї пристані відпочинку. Тому тепер є на часі, аби правдиві Християни голосили всім народам: „Господь царює! Круг земний буде стояти твердо, і не захитається.“ Він буде судити народи у правді.“ (Псал. 96:10) Господь заведе суспільний устрій, цивілізацію, яка ніколи не захитається. Тоді Господь наділить послухних благословенням, і вони будуть жити в мирі, в гаразді і в щастю во віки.

„Старе небо і стара земля“ означають невидиму правлячу силу сатани і видимий суспільний устрій, т. зв., землю. Ап. Петро, описавши як те все промине в часі горя неначе огонь, додає: „Та ми по його обітницям ожидаємо нових небес і нової землі, в котрих пробує правда.“ (2. Петра 3:13) Св. Йоан в книзі Одкровення в красних поетичних словах описує нове небо і нову землю і те благословення, яке сплине на людей. „І я бачив нове небо і нову землю. Бо перше небо і перша земля минулися, і моря вже більше не було.“ (Одр. 21:1) Нове небо означає тут Христа, Месію, невидиму правлячу силу. Земля означає символічно земську частину царства Христа, суспільність з'організовану на засадах правди і справедливості.

Тоді Бог поблагословить людей. „І обітре Бог всяку сльозу з очей їх; і смерті більше не буде, ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже; перше бо минуло. І рече Сидячий на престолі: Ось, усе нове роблю.“ — Одкровення 21:4,5.

Будучи певні, що наш Господь Ісус є присутний і починає своє царство, і що царство Боже наближилось, і ми вже стоїмо у порозі Золотого Віку, тому з довіром можемо голосити, що мільйони з людей тепер живих перейде в царство Боже і не вмере ніколи. — Євангелія Йоана 8:51; 11:26.

ВИДИННЄ БУДУЧОЇ СЛАВИ ЦАРСТА БОЖОГО

„ГОВОРЮ Ж вам (Апостолам) по правді. Є деякі між тими, що тут стоять, котрі не зазнають смерті, доки не побачать царства Божого.“ „І сталося після сих слів, шість днів пізніше взяв Ісус Петра і Йоана і Якова, і вийшов на гору помолитися. І як молився, вид його лица став инший, а одежа його біла, блискуча. І се два мужі (явилися і) розмовляли з Ним. Були се Мойсей і Ілія, що явилися в славі і говорили про смерть його, яку мав понести в Єрусалимі. А Петро і ті, що були з Ним, були обтяжені сном, і пробудившись, побачили його славу і двох мужів, що стояли з Ним.“ — Єв. Лука 9:27-33.

Кілька днів потім, як Петро визнав, що Ісус є Помазанником Божим (по єврейськи Мессія, по грецьки Христос), і як Ісус пояснив Апостолам, що заким Він отримає честь і славу в світі, наперед буде від него погорджений, зневажений і убитий смертю. І сказав далше, що хто хоче бути його учеником, мусить згодитися охотно з Ним терпіти і схотіти проповідати радісну вість о царстві, яке буде заложено в будучности. Потім взяв Він трьох Апостолів: Петра, Якова і Йоана на високу гору, правдоподібно на гору Гермон або Тавор. Єв. Лука оповідає, що Ісус пішов там молитися. Апостоли певно взяли також участь в тій молитві. Ся маленька громадка, невелика числом, але яку прекрасну відповідь отримала на свою молитву — побачили видінє будучої слави царства Божого.

Єв. Лука оповідає, що коли вони молилися, вид нашого Господа і його одіж змінилися. Матей каже, що лице його сияло як сонце. І з'явилися два мужі, Мойсей і Ілія також в ясних одежах, але певно не в таких, як був наш Господь.

На сю подію покликується часто священики і уживають її як аргументу, що чоловік живе по смерті. Кажуть, дивись: хотів Мойсей і Ілія були умерші, а от показались на горі живі і в славі. Їх аргумент є дуже слабкий і противиться їх власній науці. По їх науці, як подано в катехізмах, душі старозавітних мужів перебували у „аді“, і аж по воскресеню Ісуса Христа могли бути випроваджені звідтам і дістатися до слави; скорше ні. Се переображенє сталося ще до смерті Ісуса; отже котре з тих двох їх тверджень є правдиве? Если правдою є, що душі старозавітних праведників вийшли з „аду“ аж по воскресеню Ісуса, тоді неправдою є се, що описують св. Євангелисти. А коли правдою є, що пишуть Євангелисти, тоді неправдою є наука священиків, що Ісус випровадив з „аду“ душі старозавітних св. мужів по своїм воскресеню. Деж є правда? Як треба розуміти сю подію, о котрій пишуть Євангелисти?

Справа з Мойсейом і Ілією є проста, если знаємо, як учить св. Письмо, і если читаємо сей уступ уважно і розумно. Євангелист, описуючи, що сталося на горі, каже виразно, що се було в видінє а не дійсність. В часі молитви Апостоли попали в захопленє неначе в сон і, будучи в захопленю, бачили се видінє і чули голоси, як

Ілія і Мойсей розмовляли з Ісусом. Наш Господь Ісус не був в дійсности перемінений до духового стану, бо таким стався аж по своїм воскресеню, а тепер тільки в чудесний спосіб показався їм такий змінений. Також ні Мойсей ні Ілія не були дійсно присутні, а тільки показались їм їх види. Св. Письмо учить виразно, що старозавітні праведники воскреснуть аж потім, як воскресне Церква, котра є тілом Христа і, як каже Ап. Павло, без Церкви старозавітні св. мужі не osiąгнуть совершенства. — до Жидів 11:40.

Аби зрозуміти добре, що значить видінє, читаймо Діяння Ап. 10:9-17. Ап. Петро, перебуваючи в Йопі, „вийшов на кришу помолитися около шестої години. І був він голодний і хотів їсти. Коли вони (на долині в хаті) приготувляли, найшло на Петра захопленє (попав неначе в сон), і: видить небо відчинене, і сходять до него якась посудина, неначе велике простирало, по чотиром кінцям звязане і спускаючися на землю, в котрім були всякі чотириножні звірята і повзючі (гади) і птиці небесні. І роздався голос до него: Устань, Петре, заколи і їж. Петр же каже: Ні, Господи, ніколи нечистого та поганого я не їв. А голос знов вдруге до него: Що Бог очистив, ти не погань. Сталося се тричі, і взяв знов посудину на небо.“ Значить, взято всі ті звірята і гади і птиці на небо. Питанє, чи се були дійсні звірята, гади і птиці? і що вони там в небі робили? Св. Письмо каже виразно, що се було в видінє, що під образом тих звірят Бог показав Петрови науку. Бо від тепер Петро мав йти між поган і оповідати їм радісну вість про царство Боже; до тих поган, котрих він уважав за нечистих і поганих неначе ті звірята, які бачив в простиралі. Отсе було видінє.

Подібно читаємо в книзі Откриття, що Йоан Євангелист, будучи на вигнаню на острові Патмос, мав також видінє. Вся книга описує тільки про різні коні, звірі, громи, звізди, ангели, люди, і він чув їх голоси, як вони говорили з собою о різних річах. Словом, Бог показав Йоанови під видами різних звірят, ангелів і т. д. історію церкви Божої аж до повного установлення царства Божого. Але нікому не прийде до голови казати, що се були дійсні коні і дійсні різні звірі, бо кождий знає, що се було видінє, малюнок, що так скажемо. Так само і тут на сій горі три Апостоли бачили видінє. Що се було видінє, а не дійсність, потверджують слова самого Ісуса Христа. „І як сходили вони з гори, наказав їм Ісус, кажучи: Не кажіть нікому про се в видінє (про сю із'яву), аж доки Син чоловічий не встане (воскресне) з мертвих.“ — Матей 17:9.

Так бачимо, що і сей аргумент священиків розпливається неначе філі на воді. Слово Боже є найстрашнішим для них тараном. Нічого в світі вони тепер так не бояться, як покликуватися на св. Слово Боже. Воно їх всегда осудить! „Слово, що я глаголав, воно судити буде його в останній день“, — так казав Ісус. Йоан 12:48.

ОБРАЗ БУДУЧОЇ СЛАВИ

Ап. Петро, оден з трьох, що бачив се видінє, згадує про него в своїм посланню, кажучи: „Бо не за байками хитро вдуманими ідучи, ми обявили вам силу і прихід Господа нашого Ісуса Христа, але бувши очевидцями його величі. Бо Він (Ісус) прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Нього від величної слави (Бога Отця) такий голос: „Се Син мій любий, що я вполюбав Його. А сей голос чули ми, як сходив з неба, *бувши з Ним на горі святій*.“ — 2. Петра 1:16-18.

Яка була ціль сего видіння? Відповідаємо, аби утвердити віру у Апостолів. Господь Ісус взяв трьох найсильніших Апостолів і дам їм бачити видінє, і як бачимо із слів Ап. Петра, се видінє викликало у него велике вражінє і зробило на нім глибокий вплив. Воно мало дати їм дуже важну науку, іменню, — що Ісус є Мессією, що Він як великий цар буде царювати і благословити Ізраїля, а через Ізраїля цілий світ; що Той, що має взяти їх за товаришів і за спів-наслідників у царстві, мусить умерти і через се буде їм здаватися, що вся їх надія бути в царстві пропала; буде їм здаватися, що Він не є Мессією. Між тими словами, які сказав Ісус до Апостолів, що Він мусить терпіти і умерти, а тим видінєм упило шість днів; час, який вистарчав, що могли розібрати добре його слова і застановитися над ними. Потім прийшло се видінє, котре ще краще potwierдило слова Ісуса. — Іменню, в часі сего видіння чули слова, що Ісус мусить умерти мученичою смертю в Єрусалимі. Се чудне видінє, як також голос з неба, *цтвердили*, що Ісус є дійсно тим, за якого Він себе представляв, — і що вони можуть сміло прийняти його яко Мессією, що вони не далися ошукати яким байкам хитро вдуманим.“ Се видінє, як видно, було з Божої волі.

„НЕХАЙ ПРИЙДЕ ЦАРСТВО ТВОЄ“

Саме видінє представляло царство Боже: Мойсей був представителем жидівської доби, представляв дім слуг; Ілія представляв членів Церкви живучих в часі Євангельської доби. Так жидівська доба, як доба Євангельська мала свою славу і честь, але далеко більша слава явилася, коли прийшов Ісус, котрий представляв тисячлітню добу і царство Боже в славі, котре буде благословити увесь світ. Не було багато людей, котрі чули, порозуміли, оцінили і послушали або старалися бути послухні сему заповіди, який Бог дав через Мойсея. Не було багато людей, котрі чули, порозуміли, оцінили і послушали або старалися бути послухні і йти за покликком євангелії. Але коли прийде славне тисячліття, коли „явиться слава Божа, тоді всяке тіло (кождей чоловік) побачить спасеннє від Бога.“ (Іса. 40:5) Тоді праведний буде процвітати і всі народи землі будуть благословенні. Тоді то сповниться воля Божа, всі послушають голос Сина чоловічого, як було сказано в часі видіння: „Се є Син мій любий, сего слухайте.“ Дякуємо Богу, що ми можемо видіти наперед сей славний час і з довірем його очікувати. Дякуємо Богу, що ми вчули і пішли за тим, що було сказано в часі віку Євангелії і отримали ласку статися членами сего славного тіла, о

котрим незабаром почує цілий світ і через котре буде він благословенний, коли то кожний чоловік отримас нагоду осягнути вічне житє на землі.

Се видінє зникло раптовно, як і показалося, подібно, як зникали і змінювалися від часу до часу видіння, які мав Йоан на острові Патмос. Єв. Лука пише, що Апостоли були „обтяжені сном“, були в захопленю неначе у сні; однак се видінє не було сном, але таке, яке мав Йоан, будучи на Патмос. Се видінє було великою наукою для Апостолів. Бо читаємо, що вони, сходячи з гори, питали оден одного, що значить: встати з мертвих. Наш Господь вже говорив їм, що, як його уб'ють, Він третого дня встане з мертвих, а тепер в часі сего видіння чули ще раз те саме. Правдоподібно Бог хотів таким способом поучити їх, аби справа воскресення вби́лася їм добре в їх пам'ять. Помимо того, коли третого дня наступило воскресенє нашого Господа, читаємо, що Апостолам приходило дуже тяжко порозуміти сю річ. Але як тяжше приходило би їм порозуміти воскресенє, если би наш Господь Ісус не був подав наперед відпвідної науки і если би не були бачили сего видіння.

„ВІН НАС ЗНАЄ“

З сего маємо ще одну науку, що Бог в своїй мудрості знає нашу слабість і наші потреби і задалегіть приготує все, чого потребуємо. Яка се для нас радість, що той самий Господь, котрий тоді так дуже дбав о своїх вірних, є той сам вчєра, нині і на завсїгди. Він так само дбав про нас тепер. Вірно висказує се Давид пророк „Він бо ангелам своїм зведить над тобою берегти тебе на всіх дорогах твоїх. На руках понесуть тебе, що-б нога твоя не спотикнулась о камінь.“ (Псал. 91:11,12) Члени ніг тіла Христа не потребують боятися, що спотикнуться о камінь, як довго є вони вірні Господу. Він про нас буде дбати і буде уважати нас за своїх членів і постарается о все, що буде потрібне.

Апостоли поступенно зрозуміли, що царство Боже не зараз буде заложено, і що Цар і його спів-наслідники у сім царстві будуть висшого степеня, чим люди, над котрими вони будуть царювати; благословити їх і підносити їх з упадку. Вони спізнали ясно, що Ісус був Мессією, помазанником, Христом, і тому вони спитали свого Учителя, чи не милється часами письменники (внижники), котрі кажуть, що Ілія має прийти поперед Месію? На се Ісус відповів: Так, Ілія мусить прийти поперед, як учать письменники, і мусить направити все, — аби приготувати світ до царства. Але зараз додав, що Йоан Хреститель був як би тим Ілією. Він все приготував для тих, котрі прийняли його яко Мессією; але замість скінчити діло направи, привернення, Йоан неначе антитипичний Ілія був убитий; і так само мусить терпіти сам Ісус.

Наш Господь не старався вияснити Апостолам, як Він і вони і всі вірні члени Церкви, будучи тут на землі яко люди, як вони всі представляють висшого анти-типичного Ілію, і як вони яко церква Євангельського віку будуть старатися виконати діло направи, яко приготуванє до другого приходу Христа, і чому їм неудасть-

ся сего доконати. Для того установлене царства при другім приході Господа Ісуса не станесе в мирний спосіб; його царства люди не приймуть так радо, як приймають щасливі піддані свого царя, але протинно! Він заложє своє царство неначе той цар, що силою мусить здобувати і поконувати опір підданих, і так довго буде панувати в сей спосіб, аж підчинить собі всіх ворогів під ноги, а послідним ворогом буде смерть. Тоді ще не прийшов був властивий час для учеників знати, що з точки людського погляду буде тривати довгий протяг часу між терпінєм Голови тіла, а терпінєм послідних членів тіла; хотия той сам протяг часу з точки Вожого погляду: тисяч літ — оден день, буде коротенький, як в св. Письмі написано: „не забаром станеться.“ Се було одним з тих многих річий, котрі наш Господь мав

ім сказати, а котрих вони тоді не могли понести, зрозуміти, але котрі в своїм часі вияснив ім святий дух. — Іоан 1:12,13.

Тому памятаймо всегда на слова уміщені на самім чолі нашого уступу. Нехай кождий з нас старається іти головню за голосом з небес. Памятаймо на се, що маємо слухати радше Бога і Ним вибраних слуг (пророків, Апостолів) і за ними іти, чим іти за своїм розумом або думками звичайних людей. Ми можемо користати з помочи кождого, хто в силі є нам дати яку, але наперед маємо добре розібрати, чи се годиться з волею Божою, і чи є згідне з його Словом. „Вівці мої голосу мого слухають і . . . йдуть слідом за мною.“ „За чужим (пастирем) не пійдуть, . . . бо не знають голосу чужих.“ — Іоан 10:27,5.

ЩО ГОВОРІТЬ СВ. ПИСЬМО О ПОЧИТАННЮ ОБРАЗІВ?

В СТАРІМ краю багато тепер говориться і пишється на повисшу тему. Особливо катол. „Місіонар.“ Він дуже гнівається на тих, що читають св. Письмо і кажуть, що в Слові Божім нігде не находять, аби було сказано, що треба почитати образи і фігури. Протинно! Слово Боже говорить, що всякі фігури і образи, перед котрими палають світло, клякають і моляться, на котрі навішують різні папборки і другі прикраси, і уважають їх за річи святі, що се не є фотографії або подоби́зні святих осіб, але поганський забиток, який з бігом часу вкрався між Християн. Словом, се поганські ідоли, тільки під иншими іменами.

Оден такий написав письмо до монахів, що пишуть „Місіонара“, і запитав їх, де є в Слові Божім написано, що треба почитати „св. образи.“

На сей запит „Місіонар“ дав дуже інтересну відповідь. Тому тут подаємо її, нехай читачі знають, що монахи говорять. Відповідають, що „образи і фігури для них не є ідолами; бо вони відріжняють папір, чи полотно, чи дерево, на котрих образ змальовано, від особи, котру образ представляє; і що вони не поклоняються паперови або полотні або дереву або камінній фігурі, а самій св. особі, котру образ, чи фігура представляє.“ Відповідь можна би було ще прийняти, если би була правдива, тільки що має велике але.

ЩО Є ФОТОГРАФІЯ АБО ОБРАЗ?

Знаємо, що чоловік може намалювати або вирізати з дерева або з каміня подоби́зну свою, чи другого чоловіка так, що буде подібна до живої особи. Тоді називаємо фотографією або статуєю. Але, чи був де в світі такий чоловік, аби намалював подоби́зну якої особи або річи, якої він в своїм житю ніколи не бачив? Кождий відповість, що такого ще не було і не буде. Питане тепер: Як люди можуть намалювати собі Небесного Отця, або вирізати його в дереві або в камени, коли ніхто з людей не бачив його, і не знає, як він виглядає? як сказав сам Ісус Христос і Апостоли. (Іоан 5:37; 1. лист Іоана 4:20) А однак, коли перейти по хатах або церквах, бачимо всюди намальованого старушка

з сивим волосом і довгою бородою; а на питанє, скажуть вам, що се Бог Отець, хотия на кождім образі и н ш а особа, и н ш е л и ц е. Чи тільки є різних богів? Виходить, що так! бо інакше була би на всіх образах однакова подоби́зна!

Переїдїм тепер до образів Ісуса і Марії. Переїзджаючи в старім краю бачимо при дорогах кам'яні або дерев'яні хрести, а на них розп'ятого Христа. Що хрест, инша подоба на нїм, инше лице і вигляд „Христа.“ Чи тільки було різних Христів, що умерали за людей? По відповіди „Місіонара“ виходило би, що так! Те саме з образами або фігурами Марії. Що образ, те инша особа. Одна біла, друга чорна. Почаївська инша, Ченстоховська инша, в Римі инша, в Повчі инша; що яка місцевість то инша. Питанє: чи матір Ісуса Христа була біла, чи чорна? Котрий-сь з тих образів є невірною подоби́зною св. особи! Котрий же з них?

ЧОМУ МАЄМО РІЖНІ ОБРАЗИ ТОЇ САМОЇ ОСОБИ?

Яка причина тих різних образів ніби-то тої самої особи? Відповідаємо, бо ніхто не знає, як виглядав Ісус або Марія. [Першим Християнам не розходилося, як виглядав Ісус як чоловік, бо знали, що він вже є духом Божественної природи. Вони дивилися на його життя, на його учинки!] Тому кождий маляр малював їх так, як йому прийшло до голови. Часто відмальовував подоби́зну звичайної особи, мущини, чи жінки, додав над головою корону з світла і — був готовий Ісус або Марія! Такими є Ісус і Марія в українських строях і всі другі.

Роман Сурмач, коли писав життя святих, потребував образу одного святого. Розуміється, такого образу не було. Та проворний автор не в тімь битий. Взяв фотографію неб. народ. діяча Павлика, казав прималювати до голови його довгу ясу, і святий готовий! Кождий може переконатися, если цікавий. Він сам те розповідав.

Если би знайшовся хто і намалював двох монахів: одного високого і тонкого, а другого маленького і також мізерного; під високим поклав імя: Філас, а під низьким імя: Шептицький; або, если би хто намалював постаті неіснуючих якихось священників; під одним підписав:

редактор о. Плятонід Філас, а під другим: єпископ Йосафат з Перемишля, ми переконані, що кожний чесний чоловік обурився би і сказав: такі жарти не на місці. А однак як інакше монахи відносяться до почеси для Ісуса Христа! Нехай набазграє хто якого богомаза, чавіть неподібного до чоловіка: ніс сплясаний, уста перекривлені, лице непропорційально, ноги як поліна — то по науці Місіонаря і всіх „християн“ те все є добре! Те все приносить славу Богу, бо то представляє „святую особу“!? І такі зовсім різні образи і фігури Місіонаря вважає за подоби́зні одної особи, Ісуса Христа, і своє твердження ще називає розумним!? Най же хто скаже, чи ті монахи мають розум?

У МОНАХІВ РОЗУМ СТАРШИЙ, ЧИМ ПИСЬМО

На питань, де є написано в св. Письмі, аби почитати „св. образи“, монахи відповіли, що „розум старший, чим письмо.“ Тим вони сказали, що св. Письмо або Слово Боже є пізніше, чим був сотворений людський розум, отже і менше вартне! Чи не бачите в тих словах укритего богохульства? Пророки і Апостоли говорять, що чоловік є помилний, що їх розум є дуже обмежений, що тільки оден Бог і його Слово є правдиве, — а тут монахи в своїй гордості говорять, що людський розум є важніший, чим св. Письмо, бо лишень є таким тут може бути мова! Дійсно справджуються слова Ап. Павла: „Хвалючи себе мудрими, сталися дурними. І заміняли славу нетлінного Бога на подобу тлінного чоловіка [розум їх, по думці монахів є важніший, чим розум самого Бога!]? ... для того передав їх Бог похотям їх серця, нечистоті, щоби сквернили свої тіла між собою самими. Вони переіменували правду Божу в лож. Рим. 1:22

У МОНАХІВ УСТНЕ ПЕРЕДАНО СТАРШЕ, ЧИМ ПИСЬМО

Тими словами хотять вони сказати, що устне передане є важніше, чим св. Письмо. Бо кажуть, „як Ісус Христос вислав своїх апостолів в світ, то не казав: Ідіть, та пишіть книжки і кажіть людям читати, і хто буде їх читати, той спасеться, а тільки наказував: ідіть і навча́йте всі народи!“ — А однак забули додати, що ті самі Апостоли уважали за відповідне проповідати і написати се, чого учив Ісус Христос. Вони добре знають, що в тих часах не так легко було писати книжки, як нині. Тоді писано всі книжки рукою на пергаміні або шкірі. Аби написати яку книжку потреба було довгого часу і много́го́ труду. Не так як нині, що машина друкує сотки і тисячі. Як би вони хотіли були написати хочай по 100 примірників одної книжки, тоді се забрало би ціле їх життя. І не мали би часу проповідати. Та й письменних людей було дуже обмаль. Тому ходили і устно голосили науку Христа, знаючи, що їх одну проповідь учує рівночасно сотки і тисячі людей. Тому то Христос наказував їм передовсім проповідати. Але Апостоли за Божою волею ще написали книги; науку І. Христа утврдили письмом, аби на будуче були вони неначе дороговказом, чого мають триматися будучі послідователі, аби не зблудити. Вони знали, що з бігом часу прилучаться люди, котрі будуть дбати більше о

тілесні розкоші і о свою славу, чим о честь Божу, і стануть учити не так, як учив Ісус Христос і вони. [Читай послання Павла 1. до Тимотея 4:1-3; 2. до Тимотея 3:1-7; 2. Петра 2:1-3, 13-15, 18.]

ЩО КАЖУТЬ ІСУС І АПОСТОЛИ НА ТВЕРДЖЕННЯ МОНАХІВ

У монахів устне передане важніше, чим Письмо. Забувають, що за часів Ісуса Христа книжники (священники) і фарисеї так само учили. Ставили устне передане вище, чим св. Письмо, Слово Боже. За се Ісус картав їх дуже остро. Читаємо у Матея (15:1-9), що до Ісуса прийшли письменники і фарисеї з Єрусалиму і спитали: Для чого твої ученики переступають передане старших? ... У відповідь сказав Ісус: а для чого ви переступаєте заповідь Божу (дану через Мойсея і записану письмом), а ставите вище своє передане? ... Ви знівечили заповідь Божу задля вашого передання. Облудники, добре пророкував про вас Ісаїя, кажучи: Сі люди приближаються до мене устами і почитають мене язиком, та серце їх далеко від мене. Надармо почитають мене, коли учать наук людських установ (передання людського).“ Павло предвидів, що прийде час, що будуть старатися поставити вище своє передане над Слово Боже, Письмо, і тому остерігав вірних послідователів Христових, аби стереглися: „Глядіть, аби хто не підійшов вас філософією і марним підступом по людському переданню, по засадам світа, а не по Христу.“ — до Колоссян 2:8.

ЯК УЧИЛИ АПОСТОЛИ О ПОЧИТАННЮ ОБРАЗІВ?

Вже сі місця збивають як не мож. краще твердження монахів щодо важности передання. Могли би ще яко тако оправдати себе, если би Апостоли взагалі не були нічого писали о почитанню фігур і образів. Та фактом є, що самі Апостоли виразно ганили почитання всяких фігур і образів. Ап. Павло пише: „Бо пізнавши Бога, не як Бога прославляли або дякували, але знікчемніли у своїх думках і затьмилося їх нерозумне серце, ... і заміняли славу нетлінного Бога на подобу тлінного чоловіка.“ Думали, що Бог є такий, як чоловік. Тому тепер маємо тільки різних образів Бога. Ап. Павло поясняє, яка сему причина, кажучи: „бо люди не уважали за відповідне пізнавати Бога своїм розумом.“ Сам розум скаже, що ціла земля, вся вселенна аж кричить, що є Сотворитель, що є Бог. Та однак старі погани і новомодні християни-погани уважали за відповідніше робити собі ще бога на камені, дереві або папері — а монахи теперішні те все похваляють.

Теорію о устнім переданню з часів апостолів щодо образів і фігур збиває найкраще Євангелист Іоан, котрий жив найдовше з всіх Апостолів. Він, будучи на вигнанні за свою вірність Господу, мав видіння. Йому дано побачити, як т. зв. християни упадуть низько, як вони забудуть на правдивого Бога, і стануть несвідомо поганями, і як при кінці віка буде Бог за се посылати на них різні кари. Він так описує теперішні часи: „А оставші люди, що не були повбивані тими язвами (війнами, голодом, помором і т. п.) ані не покалялись

за діла своїх рук, щоби не поклонялися чортам і золотим, срібним, мідяним, камінним і дерев'яним бовванам (ідолам), котрі ані бачити не можуть, ані чути, ані ходити. І не казалися за свої убійства, ані за свої чари, ані за свою рознусту, ані за свої крадежи.“ (Одкр. 9:20,21) Чи не є се вірний образ теперішніх часів? Крадіж, рознуста, кривда на порядку деннім серед всіх т. зв. „християн.“ Один одного ненавидить, кривдить і убиває, і опісля йде перед фігуру і дякує, або в нещастю просить її о поміч. А фігура, чи образ ні не бачить, ні не чує, ні допомогти не може йому, бо навіть собі самому в потребі не допоможе, бо мертво. Скільки то в часі війни кулі порозбивали різні фігури, образи; самі себе не могли охоронити, ані „св. особа“ не станула в обороні свого портрету. А темний нарід падав, бив покломи, проливав сльози, простягав руки, просив о поміч, — а все надармо! Чому? бо се ідол.

ВІРНИЙ ОБРАЗ ПОГАНЬСТВА

На Сицилії люди мають одного святого, в котрого вірять, що він захороняє їх перед лявою. В часі послідного вибуху Етни люди зібралися перед фігурою святого і молили, аби повстримав ляву і охоронив їх обістя і поля перед знищенням. Старі і молоді, жінки і діти клячали і просили, але надармо. Огненна лява що раз ближше присувається і пожирає все по дорозі. Ше трохи і їх захопить. Видячи, що лява близько і готова пожерти самого святого, беруть тяжку фігуру, занесли в безпечне місце, і знов клякали перед нею і просили о поміч!

Так диявол засліпив розум людей, що не бачать того, як можна просити мертвий камінь, мертвого ідола о поміч, коли він сам собі в нещастю не в силі помочти. Яке „фалшиве і погібельне засліплене“ у тих людей і у їх учителів, котрі їх так навчили, повторимо словами Місіонара!

ОБЛУДА МОНАХІВ

Що люди є засліплені, ми се знаємо, але їх не винусмо. Їх так навчили. Вони думають, що так треба почитати Бога. Але винусмо тих, що називаються учителями їх. Котрі в своїм засліпленю, вірніше скажемо, в своїй облуді, важуться ще писати в Місіонари таке: „Ми католики також почитаємо св. Письмо. В сь о, що в св. Письмі написане, уважаємо *непомильною* Божою правдою, котру нам *сам Бог об'явив*.“ Коли св. Письмо містить в собі правду, котру об'явив сам Бог, тоді слова св. Письма, як слова самого Бога для кожного віруючого християнина, а тим більше для Місіонара повинні бути понад все! Та Місіонар каже, що розум і передане є важніше!

Сам Ісус говорив: „Не думайте, що я прийшов знищити закон або пророків; не прийшов я знівечити, а словнити.“ Знаємо, як Апостоли задивлялися на почитане фігур і образів. Погляньмо тепер до закону і до пророків, котрі, як сам „Місіонар“ признав, містять в собі слова самого Бога. Не будемо наводити всі місця. Наведемо тільки кілька:

ЩО КАЖЕ БОГ О ПОЧИТАННЮ ОБРАЗІВ?

В 2. кн. Мойсея (Ісход 20:2-5,23) читаємо, як Бог промовляв з гори Синай до народу Ізраїльського: „Я є Господь Бог твій, що вивів тебе з Єгипту, з дому неволі. Не будеш мати інших богів перед моїм лицем. Не будеш робити собі різбленого образу чи подобини того, що на небесах в горі і того, що на землі внизу і того, що у водах і понід землею. Не будеш принадав ниць перед ними і їм служити, бо я Господь Бог твій. . . . Не будеш робити переді мною богів срібних, і богів золотих не будеш собі робити.“ „Не будете робити собі балванів (ідолів), ні вирізувати образів, ні ставити стовпів і камінів з образами (фігури) не будете ставляти в землі вашій, що-б перед ними бити поклони. Я Господь, Бог ваш.“ „Проклят чоловік такий, що робить витісунані чи виливані (з металю) постаті, гідоту перед Господом, твориво майстерської руки.“ (5. Мой. 27:15) Монахи, чуєте, що Бог говорить? Чи треба вам ще виразніших слів?

Перейдім до пророків: У Псалмі (115:3-8) читаємо: „Бог наш на небесах; все, що любо йому, він творить Божицями поганськими — се срібло і золото, твориво рук чоловічих. Мають уста і не говорять; очі мають, і не бачать; мають уши, і не чують; нізра (ніс) мають, і нема в них нюху; руки їх не беруть; ноги їх не ходять; не чути жадного голосу з їх горла. Їм рівні ті, що роблять їх, що на них вповають.“

Пророк Ісаїя (2:2,8-11) пише: „Станеться в останні часи, що над усі гори гора Господня вознесеться і підійметься понад горби (царство Боже прийде в своїй силі), і поспішать до неї всі народи. . . . Тоді буде „земля повна ідолів. Люди будуть припадати лицем перед ділом рук своїх, перед тим, що пальці їх зробили: і похилився чоловік простий і понизився муж значний — а Ти Боже, не прости їм сего . . . Поникнуть горді погляди мужів, і піднесені голови людей будуть припущені. Один Господь явиться високо того часу.“ „Тоді відкине кожний свої ідоли і золоті свої ідоли, що ваші руки вам на гріх робили.“ „Чи є ще Бог крім мене? Ні! нема иншої твердині, я ніякої не знаю. Ті, що роблять богів — всі вони ледачі; а найлюбійші їм не приносять ніякої користі; на се вони самі свідками. Вони нічого не бачать, ні не розуміють, тим то вони і осоромляться.“ Через прор. Єремію Бог так говорить: „Постанови поганські пусті: вони вирубують дерево в лісі, обробляють руками . . . покривають сріблом та золотом, прибивають гвіздом, що-б не хиталось. Вони, ті ідоли, —мов точений стовп, і не говорять; їх несять, бо ходити не можуть. Тим і не лякайтесь їх, бо не здоліють вони ніяк зашкодити, тай щось доброго зробити вони не в силі.“ — Єремія 10:3-5.

ЧОМУ МОНАХИ І СВЯЩЕНИКИ ТАК УЧАТЬ?

Так Бог говорить через уста всіх пророків, — але для Місіонара вони нічого не значать! для него розум старший. Перечитавши се, не один може подумати: може монахи не читали сего? бо не можливо всупереч так виразним розказам Божим щось иншого учати. Ми хочемо їх

оправдати. Ми скажемо правду. Вони св. Письма не читають, і тому його не знають! Вони навіть не читають цілого Нового Завіту. Бо се, що бачите в церкві на престолі, се тільки більш, чим одна третина Нового Завіту, се тільки чотири євангелії, а прочих книг Нового Завіту в тій грубій книзі нема! А про старий Завіт шкода їх і питати!

Причина, чому прийшло до такого поганського звичаю, є сеся, що з бігом часу між правдивих християн диявол насіяв кукілю. Деяким людям, священикам, монахам, сприялася наука Ісуса Христа. Видалася їм за тяжка і прикра. Їм не хотілося довше терпіти, як терпів Ісус Христос і Апостоли, а забаглося розкошів, мастків і слави від людей. І такі то священики і монахи взяли верх між християнами. Тому на місце науки Христа і Апостолів стали вводити поступово свої науки, поганські звичаї, противні виразному Слову Божому. І своє слово поставили вище, чим Слово Боже. А щоби люди не знали, що учив Христос і Апостоли, що говорив Бог через пророків, був час, що забороняли читати св. Письмо, а тих, що читали, карали великими карами, а навіть смертю. Аби людей мож дальше тримати в блуді, поназивали себе великими іменами, неомильними учителями, сторожами Слова Божого, заступниками Христа і т. п.; що тільки вони одні знають, де є правда а де лож, і що тільки вони мають право навчати!

„ВІРНИЙ СТОРОЖ“ НАУКИ ХРИСТОВОЇ

„Місіонар“ в своїй відповіді говорить, що Господь Ісус встановив на землі непомилний церковний учительський уряд, що мав бути вірним сторожем його науки, і що тим сторожем є „Христовий намісник, папа римський.“ Чи той „сторож“ був „вірним сторожем“ науки Христової, хочемо на хвилику поговорити на розум. Люди нині не діти, і знають, що почалося 1914. р. Коли всі католики стали битися, різати себе, мордувати, грабити оди одного, і ще й тепер те саме дальше діляють! Де-ж був тоді сей „вірний сторож“ науки Христової? Чи спав? Чи ходив в ліси-дубри на покіт, і не знав, що діялося в світі Божім? Як сей „вірний сторож“ показав тоді ділом, що він вірний сторож науки Христа? Що? Нехай ніхто не посуджає нас, що ми боронимо православних, протестантів або жидів. Вони всі те саме робили; ішли слідами католиків! Вони всі подоптали науку Божу, науку Ісуса Христа і Апостолів! Але принайменше так бундючно не несуться і не приписують собі такої чести та непомилности, як католики!

Ісус Христос учив: „Заповідь нову даю вам: що-б ви любили оди одного. Як я полюбив вас, що-б і ви любили оди одного. По сьому будуть знати усі, що ви мої ученики, коли любите будете мати оди до одного.“ „Хто має мої заповіді і хоронить їх, той любить мене.“ (Іоан 13:34,35; 14:21) „Я ж вам говорю: Любіть ворогів ваших!“ Таку заповідь дав Ісус своїм ученикам. Його вірні послідователі заховували її, хотяй через се багато втерпіли!

Вірним тепер до „вірного сторожа.“ Хто як хто, а той, що називає себе „заступником Христа,“ „намісник

бом Христа,“ „вірним сторожем“ науки Христової і стада Христового, сей повинен був уважати за свій обов'язок і стати в обороні науки Христа! Повинен був тоді отверто виступити і з „апостольської столиці“ закликати громовим голосом, аби цілий світ був почув: „Мої архієпископи, єпископи, і ви вірне стадо! Царі і королі кажуть вам ставати під гвер і йти убивати друг друга! А я, заступник Христа, вірний сторож його науки пригадую вам його слова і наказую: любіться взаємно! Любіть своїх ворогів! Такий розказ передаю вам архієпископи, вам єпископи, а ви передайте сей розказ своїм священикам, а ті людям! Хто не послухає сего розказу, сего суспендую, позбавлю його становиска, бо він тим самим оказує, що не є учеником Христа.“ Чи сказав щось подібного? Ні! Він мовчав, хотяй знав добре розказ Христа. Він стався невірний Христу! Йому розходилося більше о похвалу від цісара, чим о похвалу від Христа! Во виду тільки крови, тільки сліз, тільки убитого цвіту і зруйнованого майна, що світ знав задля недбалости сего „сторожа,“ сего намісника невірного, „Місіонар“ має ще відвагу називати його „вірним сторожем“ науки Христової? „Усяке добре дерево родить добрий овоч, а пусте дерево родить овоч лихий! По овочах їх пізнаєте їх“ — сказав І. Христос. — Матей 7:17,18.

ДЕ У МОНАХІВ НАПИСАНО?

І тому як було можна сподіватися Місіонар на оборону почитання образів не навів ні одного місця з св. Письма. Що більше! ще своїми брудними ногами подоптав Слово Боже! Бо на питане: де є написано, аби почитати образи, відповів: — „1.) Написано воно в здоровім людським розумі, котрий є старший, чим в сяке письмо.“ Справді, треба бути дуже гордим, аби мати сміливість сказати, що розум є старший, чим всяке письмо, значиться і св. Письмо або Слово самого Бога!? Тільки найбільший недовірок важиться таке сказати!

Нині чоловік не пішле своїй дитині до Америки чужих фотографій і не буде обріхувати її і не скаже: се фотографії твого отця і матери; бо дитина, поглянувши на них, сейчас скаже: се не мої родичі; вони так не виглядають; хтось піднявся під їх імя; хоче мене ошукати. Ні дитина з Америки не витне і не пішле перший ліпший образ з газети і не скаже, що се її фотографія, бо мама спізнає свою дитину по чертах лиця! А тут Місіонар називає се „здоровим людським розумом,“ коли малярі або різьбярі повироблюють зовсім неподібні до себе особи; одна біла, друга чорна, і кажуть, що се представляє оди і ту саму особу. Чи не чудно? Дійсно, якийсь чудний розум у тих монахів!

Дальше відповідають: „2. написано в побожнім людським серцю, котре те-ж є старше, чим в сяке письмо.“ Ми сумніваємося, чи монахи з Місіонара мають побожне серце. Побожне серце є покірне; воно узнає Бога за свого Пана і Творця, і не буде проти Него, проти його св. Слова таке писати. Ні!

„3. Написано в „крови святих мучеників, котрі за ту правду віддали своє життя.“ — Всі знаємо добре, як

в часі послідної війни мільйони людей ішли до битви, і думали, що приносять Богу жертву, убиваючи оден одного, що боронять віру Христову! Тепер кожний бачить, що вони гріх чинили і марно проливали свою кров. Так подібно диявол не раз осліпляв людей. Наперед підсунув одним думку поробити собі ідолів, а опісля другим своїм слугам казав робити пакости тамтим, і приводив до спорів і до проливу крові. Ось в чю честь плпла кров тих мучеників! Правдивий ученик Христа не буде убивати нікого, ані кривдити, ані насміхатися з людської сліпоти. Правдивий ученик Христа віддає Богу честь „духом і істиною“ і знає, якої чести від него жадає Бог. Подія в Ефезі за часів Павла свідчить найкраще, як то ті, що мають заробок з ідолів, образів, потрапляють під бурити темний нарід і привести до проливу крові.

„4. Написано в християнськїм переданю от рода в род від апостолів по нинішній день.“ — Ми вже бачили, як Апостоли задивляються на почитанє образів. З їх слів бачили, що такого поганського звичаю вони не захвалявали, але картали і остерігали перед ним.

„5. Написано воно в тисячах і мільйонах катехизмах.“ Се правда. Але в цілїм св. Письмі, що обіймає більше, чим тисяч сторін, не найдете ні одного місця, де Бог наказував би почитати образи.

„6. Написано воно в безчисленних мільйонах звиклих образів, котрими пишануться наші церкви по цілому світу.“ — Добре прор. Ісаїя пророкував: „Повна земля ідолів. Люди припадають лицем перед ділом рук своїх, перед тим, що пальці їх зробили.“ Та прийде час і нині він є: „що покидає чоловік кертцям та лиликам срібні свої ідоли і золоті свої ідоли, що їх понароблював.“ „І покликнув ангел великим голосом, глаголючи: Упав, упав Вавилон, велика блудниця (Рим і ціле т. зв. теперішнє християнство) і став мешканєм дияволів і сховиском всякому духови нечистому і сховиском всякій нтиці нечистій і огидній.“ А инший ангел промовив: „Вийди з нсі народе мій, щоб не мати вам спілки в гріхах її, і щоб не прийняти вам кар її. Бо єї гріхи дійшли аж до неба і зглав Бог неправди (злочини) її.“ — Окрите св. Йоана 18;1-5.

І вкінці сема точка: „7. Записано в книгах і науках отців, в декретах соборів і в безчисленних памятниках найвисшого учительського уряду в Христовій церкві, котрий непомильною повагою св. Духа ту правду нам пояснив і затвердив.“ Так! лишень там! Той, що сидить

в Римі, місті о семи горбах, він оден затвердив. — Але найсвятїший Бог своїм словом осудив! Бог називає се поганею, мерзенними ідолами. Місіонар каже, що св. Дух ним керує. Св. Письмо каже інакше. Ісус Христос так учив: „Досить ученикови, коли буде, як учитель його.“ „Ви знаєте, що в поган царі панують і вельможі управляють ними, — та у вас не буде так! Ні!“ (Мат. 10:25; 20:25,26) „Не збирайте собі скарбів на землі, але на небі.“ „Не можете служити Богу і мамоні.“ Хто так чинить, тим керує св. Дух. Та нинішні учителі тільки дбають о мамону; їм сниться о панованю і о власти над світом. Не ділають так, як учив Ісус. Не за його волею, але за справою сатани, як писав Павло: „прийде наперед відступленє від віри і покажеться чоловік гріха, син погібели — грішна інституція церковна — котрої голова буде виноситися понад усе, що зовуть Богом або маєстатом так, що засядє в храмі Божім, творячи себе Богом. [Буде говорити, що його декрети і розпорядженя мають більше значінє, чим слово самого Бога. Доказом того слова Місіонара.] І ся інституція буде уживати ріжних ложних чудес і підступів, але повірять їй тільки ті, що люблять брехню. Та Христос, прийшовши вдруге, убіє сю інституцію духом уст своїх. Словом уст своїх, св. Слово Боже, Письмо убіє її. І тоді земля очиститься з ідолів, і люди спізнають Бога і його Сина нашого Господа і Відкупителя Христа. Тоді правдиві поклонники поклоняться Отцеві духом і правдою. Бо Отець таких шукає поклоняючихся йому, — сказав Ісус. — Йоан 4:23. (Статя „Де написано?...“ появилася в „Місіонарі“ з Йовкви за жовтн ч. 7. с. р.)

Порада від нас. Знаємо, що хто перечитає сей артикул і переконається о правді наших слів, загорить таким обуренєм, що готов прийти до хати і з криком і з шумом познимати образи і сейчас повикидати на двір і перед очима сусідів рубати. Правдивий Християнин повинен наперед застановитися, як має ділати, аби се вийшло на більшу славу Богу. Звичайно буває, що в хаті одно спізнає правду о слові Божім, а друге ні, і розуміється думаючи, що се річи святі, стане боронити. З чогу в хаті готов повстати крик і плач а навіть бійка. З того диявол був би тільки радий. Тому радимо постаратися наперед вияснити в мирний спосіб другій стороні, жені, чи мужеві, і аж тоді легонько поусувати. А за той час, як було доси, нехай будуть місцем сховку чи на шапку, чи на газету або друге що.

СЛОВА ДО РОЗВАЖУВАННЯ

Текст на 3. Вересня-Септембра.

„Вони будуть ..моїми ... того дня коли зберу свої жемчуги.“
— Малахія 3:17. —

БОЖИЙ пророк описує сими словами певну клясу людей, котрим Бог оказує свою особлившу ласку. Було дванайцять дорогих камінїв, які носив найвисший архиєрей Ізраїльський на своїм нагруднику. Сі камінї були оправлені в золото і прикріплені до наплечника золотими шнурками. Вони лежали на серці священника, вказуючи сим, що вони є йому дорогі. На сих

камінях були виписані імена 12 поколінь Ізраїльських.

Свангеліст Йоан в своїй книзі Одкриття подає опис царства, представленого символічно через місто, котрого підвалини мурів були окрашені дорогими камінями або жемчугами. Сей опис здається, представляє устрій Божого царства. Коли тіло або громада Христа буде скінчена і прославлена, звїзд або прославлених членів царської родини буде 144.000, над котрими головою буде Ісус Христос.

Пророк говорить тут о часі, коли Бог вивисить сю клясу по-

святих людей, а се станеться „того дня, коли я зберу свої дорогі каміня. Се, здається, обіймає протяг часу, коли наш Господь Ісус є вдруге присутній і впроваджує в життя своє царство і починає панувати.

Сі, що мають належати до членів сего числа, всегда думають о Бозі і почитають його ім'я і говорять часто між собою о Нім і о його предивнім плані повного милосердя. Люди говорять звичайно о тім, що дороге їх серцю, і ділають так, як їм каже їх серце. Але ті думають всегда о Бозі, о його царстві і о благословеннях, які воно принесе; і вони говорять о тім часто — а Бог чує їх і благословить їх своєю ласкою.

Із слів пророка бачимо, що сі члени посвячуються і віддають себе щиро на услуги Богу і його справі; се значить, вони вірно виконують його волю і о ній часто розмовляють. Се представляє нам класу людей, котрі цілковито віддали свої серця Богу. Такі є записані у „пам'ятковій книзі“ Божій, і Він пригадає собі сих вірних людей в „той день“ (в часі, коли буде збирати свої жемчуги) і будуть його вибраними і благословеними людьми. Сі слова пророка повинні додати заохоти всім тим, хто наважувся до Бога, аби пізнати його і чинити його святую волю.

Текст на 17. Вересня-Септембра 1924.

„Ім'я моє буде величатись проміж народами.“ — Малахія 1:1.

Між народами землі мало нині учать о царю Ісусі Христі. Всі народи управляють самолюбством в найвищій степені. Предста-

вители і керівники народів сприяли проти Бога Єгови і його Помазаника. Та незадовго сатана буде зв'язаний і не буде йому вільно зводити дальше народи. Тоді також самолюбні керівники утратять свою силу, а знане о правді наповнить землю, як вода море. Тоді всі від мала до великого спізнають, що Єгова є Богом, а Ісус Христос є Відкупителем людей і Царем царів. Тоді „всі народи землі схамнуться і навернуться до Бога: і перед Тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господне є царство і він царює над народами.“ — Псал. 22:27,28.

Як народи на землі спізнають велич і славу Богу, його доброту і любов, тоді ім'я його буде велике у них. „Всі народи. що Ти сотворив їх, прийдуть і поклоняться перед Тобою, Господи, будуть ім'я Твоє прославляти.“ — Псал. 86:9.

Сі дорогі обітничі сповняться; а його вірні люди знаходять в них заохоту до дальшої вірності і до дальших діл, чим окажуть любов; бо любов є знаком, що нема в них самолюбства. Його вірні люди будуть ділати все, що прославляє їх Царя, і що допомагає його справі. Хто так буде ділати, сей увійде до його слави і отримас се, що каже пророк.

Текст на 10. Вересня 1924.

„Будемо подібні йому, бо побачимо його, як є.“ — 1. Йоана 3:2

Текст на 24. Вересня-Септембра 1924.

„Він розтопче гнобителя.“ — Псалма 72:4.

КОЛИ СВЯТКУВАТИ?

МНОГІ з старого краю питають нас, чи мають святкувати суботу замість неділі. На їх питання даємо коротке пояснення.

Деякі, читаючи св. Письмо, забувають на слова Ап. Павла, котрий так пише о сій темі: „Нехай вас ніхто не судить за їду або за напйток, або щодо свята або нового місяця або суботи, — те все тїнь того, що настане. (до Колос. 2:16,17) Те саме повторяє в посланні (Жид. 10:1), кажучи: „Закон бо (Мойсея) маючи тїнь будучих благ, а не самий образ річий,“ — чим хотів сказати, що заховуване свят, суботи і жертв, обов'язувало тільки Жидів, а не правдивих послідователів Христа. Ті свята і церемонії були тінею лучших будучих річий: вони тільки були наукою, показуючи, як буде в будучности. Приміром, жертви закону вказували, як Ісус і правдиві його ученики будуть приносити себе або живу жертву, приємну Богу. (Рим. 12:1) Посліду-

вателі Христа не є більше під ярмом закону, але свободні, під ласкою яко сини. Субота буза дана Ізраїлевим не тільки для відпочинку по трудах, але вона вказувала на великий відпочинок для всього людства, як поясняє Ап. Павел, а чого Жиди не розуміли.

Початок святкування неділі почався від часів Апостолів. В неділю яко в перший день тижня показувався всегда Ісус своїм ученикам по воскресенню. В неділю зійшов на них святий дух; в неділю сходилися перші ученики на „ломання хліба“ на пам'ятку тих благословеньств, які отримали, як Ісус ламав хліб в Емаус і в Єрусалимі з учениками, і як їх очі отворилися і його спізнали: Сей день був днем радости, що Господь Ісус воскрес з смерти. Сей день і ми повинні обернути на покріплене себе, читаючи Слово Боже і отвираючи другим очі на се, який добрий і милосердний є Бог, що дав свого Сина на викуп за всіх людей.

3 КОНВЕНЦІЇ

КОНВЕНЦІЯ в Коломбос удалася величаво. Присутних було около 20.000. Одні побувши кілька днів від'їжджали, другі прибували. Символ цілковитого посвячення себе Богу приняло 485 осіб. Були Братя з різних країв і язиків. Однак на диво всім таке велике число людей заховало вірцевий порядок. Всіх лучила одна любов до Бога і до нашого Господа Ісуса Христа. Кожда народність мала духові науки в своїм ріднім язичку. Наших братів було понад сто. Всі одушевлені вертали домі, аби ще усильніше взятися до праці. Ся конвенція показала,

що ні одна місцевість не може казати: вже все зроблено. За оден „день праці“ продано в Коломбос і в околиці около 30.000 книжок, хотяи кляса в Коломбос уходить за найенергичнішу. Ся най послужить нам, що всюди є ще прагнущі серця, до хотять покріплення, тільки не знають, де його найти. То-ж братя до роботи і до жертви! Нехай кождий пожертвує се число і дасть до рук другим в який би то спосіб не було. Чне серце любить Бога, сей, прочитавши, буде опісля всегда молитися за того, що допоміг йому вийти з темряви. То-ж до праці!